

[Lone Dybkjær]

uanet omfang. Derfor tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi allerede nu, hvor vi står ved begyndelsen af en udvikling, får taget fat på den problemstilling og får den diskuteret. Der står f.eks. også i den betænkning, der er kommet fra indenrigsministeriet, at der er en række områder inden for miljøministeriets område, hvor genteknologien vil spille ind, og her vil det være ønskeligt, om vi allerede nu kan få en debat i gang.

På det øvrige nationale plan tror jeg at vi kan opdele prioriteringen i bevarelse af naturværdier, forebyggelse og oprydning.

Med hensyn til bevarelse af naturværdier har vi allerede lavet et første udspil.

Når det drejer sig om den forebyggende miljøbekæmpelse, tog vi for nogle år siden fat på industrien. Vi tror, det er nødvendigt at stramme op inden for dette område. Vi vedtog i foråret en handlingsplan på nitratområdet inden for landbruget, men vi mangler f.eks. klart at tage fat på debatten om plantegifte. Jeg tror, at udviklingen også her i øjeblikket går i en gal retning, og det er nødvendigt at vurdere denne udvikling og se, om det faktisk ikke er nu, der er behov for indgreb. Men NPO indeholder jo andet end nitrat, det indeholder faktisk også fosfat, og alene at tage fat på nitratbekæmpelsen er derfor ikke nok. Vi er også nødt til at tage fat på vaskemidlerne og altså gå over til at anvende vaskemidler, som er nedbrydelige i naturen. Men det handler selvfølgelig også om de voksende mængder af husholdningsaffald. Vi kan ikke bare i fremtiden fortsat køre det til forbrændingsanstalter eller lossepladser, og derfor bliver en forstærket indsats for genanvendelse nødvendig.

Endelig er der så oprydningsarbejdet, altså fortidens synder fra før 1970'erne, da vi ubekymret forurenede løs. Disse problemer har vi jo ikke fået løst endnu, og en kortlægning af amter og kommuner på dette felt er på plads, men vi ved faktisk ikke ret meget om alt det skjulte. Hvad er der egentlig gravet ned, som vi ikke ved noget om? Jeg vil derfor bede ministeren om at overveje, om det ikke var en idé at give en slags frit lejdeperiode på linje med den, der findes i våbenloven, således at man får klargjort, hvad der egentlig ligger fra dem, der udmærket godt ved, at de kan have gravet noget ned, der ikke er særlig heldigt, og så til gengæld ikke straffer dem for at komme frem med tingene.

Min prioritering er med andre ord: nedsettelse og omlægning af energiforbruget, gennemdrøftelse af forholdet til genteknologien, nedbringelse af forbruget af pesticider, omlægning af vaskemidler, nedbringelse af husholdningsaffald og total opklaring og løsning af problemerne omkring kemikalieaffaldsdepoter, eventuelt en frit lejde-ordning.

På denne baggrund skal jeg fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, som ikke indeholder det hele, men det, som jeg mener der bør sættes ind på først:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at der er behov for en mere effektiv indsats til forbedring af miljøet og opfordrer derfor miljøministeren til

- straks at forstærke indsatsen på affaldsområdet, herunder genbrug og kemikalieaffaldsdepoter,
- samt senest 1. juni 1986 at fremlægge et prioriteret handlingsprogram på miljøområdet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne har med glæde konstateret den kolossale interesse, der i stigende grad knytter sig til den hjemlige miljødebat. Vi kan ikke helt se bort fra, at også fru Ritt Bjerregaard med sine unægtelig skarpe indlæg har sat yderligere skub i sagen. Men netop fru Ritt Bjerregaards indlæg i den seneste tid kan meget vel tages som udgangspunkt for CDs opfattelse af, hvad der sker i miljødebatten.

Det er ofte en god taktik at sætte en sag så meget på spidsen, at det stikker, måske endda gør lidt ondt; så kommer der som regel et ønske om at fjerne årsagen til smerten. Kniven kan ikke fjernes, vi har den direkte mod struben, og vi må anvende al vor kløgt for at finde en måde at få denne knivspids væk på. Men det sker ikke ved ensidigt at angribe et erhverv eller i alt fald rette angrebene sådan, at de opfattes som ensidige angreb. Styrken ved alle former for angreb ligger i, at de er